

ת"פ 20/03/21879 - מדינת ישראל נגד נדים ابو נגמה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 20-03-21879 מדינת ישראל נ' ابو נגמה
לפני כבוד השופט איתן כהן
בענין: המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם נדים ابو נגמה

זכור דין

כללי

- הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות **בଘזקתו נשך**, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

העובדות שבහן הורשע הנואשם

- על פי העעובדות שבහן הורשע הנואשם בהכרעת הדין, עובר ליום 12.10.2018 במשר כמנה החזיק הנואשם בשיטה אחסון בתוך בית שבו הוא מתגורר בעיר א-ראם, באקדח חצי אוטומטי מסוג גל CP בקוטר 45 מ"מ שמספרו הסידורי 55800643 אשר בכוחו להמית אדם; במחסנית ריקה ומתאימה לאקדח; ב- 21 כדורי אקדח בקוטר 45 מ"מ; וב- 26 כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ. הנואשם לא היה בעל רישון לשאת את האקדח ומעולם לא החזיק ברישון לנשך.

הנאשם הורשע על כך שהחזיק בכל-נשך, בתחמושת, ובאבייזר נשך ללא רשות על פי דין.

תסוקיר שירות המבחן

- תסוקיר שירות המבחן הוגש ביום 17.08.2022. כדי לשמור על צנעת הפרט של הנואשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסוקיר סוקר את הרקע האישי, המשפטי, התעסוקתי של הנואשם. הנואשם בן 46, נשוי ואב לשישה ילדים בגיל 6-18. לדבריו סיים 8 שנות לימוד וכיום הוא עובד בהסעות. בשנת 2017 נרצח אחד מאחיו על רקע סכסוך בתוך המשפחה המורחבת, ולאחר הרצח חתמו הצדדים על "הودנה" הכלולית רגעה והרחקה.

הנאשם נעדך עבר פלילי קודם.

בהתיחסו לעבירה הנוכחית שלל הנאשם את המីוחס לו, וטען שלא היה מודע להימצאות האקדח בabitו. הנאשם הבahir שהבית שבו נמצא האקדח שייך להורי אשתו, וכי התגorer בו לתקופה קצרה בלבד בשל קשיי הנפשיים ורצונו להתרחק מבית מגורי. הנאשם שלל כל כוונה, תכנון או רצון לפגוע באדם אחר וכן שלל את החזקת האקדח כאמור לעצמית. נוכח דבריו עולה קושי לבחון את המניעים שעמדו ברקע לעבירה.

כגורמי סיכון לעברינות חוזרת, ציינו: שלילת העבירה לצד קיומם של משבר ומצוקה בעקבות רצח האח שטרם עובד.

כגורמי סיכון לשיקום, ציינו: גדייה במשפחה המנהלת אורח חיים תקין ושאייפות לניהול אורח חיים תקין; היעדר דפוסים עבריניים מגובשים; גילוי חששות מהשלכות ההליך המשפטי הנוכחי על חייו ועל משפחתו; כבוד חוק וגורמי אכיפה; השפעה מרתיעה של ההליך הפלילי; והיעדר עבר פלילי.

אשר לגיבוש המלצתו, התלבט שירות המבחן עת שشكل מצד אחד את היומו של הנאשם מפרנס יחידי אשר מנהל אורח חיים נורמלי ונדער עבר פלילי, ומצד שני את חומרת העבירה ועמדתו של הנאשם בוגע אליה. בנוסף על כך הביא שירות המבחן בחשבון את מצב הסכסוך במשפחה המורחבת שלהערכתו טרם נפטר בהינתן שרוצחי האח טרם נתפסו.

לאור כל הנתונים דלעיל התקשה שירות המבחן לבוא בעמדה חד משמעות בעניינו של הנאשם. עם זאת המליץ שירות המבחן להביא בחשבון את היומו של הנאשם מפרנס יחיד למשפחה ונטול עבר פלילי.

טייעוני הצדדים לעונש

4. באת- Coch המאשימה, עו"ד יעל ריצ'קר, עתירה להשית על הנאשם עונש בן 20 חודשים מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס. אשר למתחם העונש ההולם, טענה שזה נע בין 18-36 חודשים מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס. אשר למייקום עונשו של הנאשם בתוך המתחם טענה שיש למקומו בחילק התחثانן אף לא בתחוםו. בטיעוניה הדגישה את פוטנציאלי הסיכון הרסני שבعبارة ואת פסיקת בית המשפט העליון שעלה פיה יש להחמיר את העונשה בעבירות נשק. ב"כ המאשימה צינה שהנאשם לא קיבל אחריות על המעשה והוא ממשיר לשלוול כל קשר אליו. עוד הפנתה להערכת שירות המבחן שלפיה הסכסוך המשפטי טרם הסתיים וטענה שהדבר מצדיק הענקת משקל לשיקול הרתעת היחד במסגרת העונשה. לתמיכה בטיעוניה הגישה פסיקה.

5. בא- Coch הנאשם, עו"ד נור אלדין אבו גוש, ביקש להסתפק במאסר בעבודות שירות. בטיעוניו הדגיש את התרומות.Services המבחן מכיר שהנאשם אדם אחראי המשקיע מאמצים בגידול ילדיו ובפרנסתם, וככבד את המדינה ואת החוק. ב"כ הנאשם טען שהטלת מאסר בפועל תזיק לנאים ולבני משפחתו בהיותו מפרנס יחיד. ב"כ הנאשם הדגיש שהנאשם לא התכוון להשתמש באקדח, שיתף פעולה עם המשטרה במהלך

החיפוש והחקירה, והוא נעדר עבר פלילי. לתמיכה בטיעוני הפנה לפסיקה שבה הוטלו עונשים ברף של עובדות שירות על עבריות נשך.

דברי הנאשם

6. הנאשם ניצל את זכותו למליה האחרונה. בדבריו לפני סיפר שהוא אב לשישה אשר שומר על בני משפחתו ומטפל באמו החולה. עוד סיפר הנאשם שככל חייו הלך בדרך הישיר ועבד קשה כדי לפרנס את משפחתו. הנאשם ביקש שלא להעניש את ילדיו כי אין מי שישיע להם בלבדו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון הלהימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיטול עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, בנסיבות העונsha הנוגעת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

8. **הערך החברתי המונג** שנפגע במקרה זה הוא ערך ההגנה על שלום הציבור וביטחונו ומניעת סיכון לח"י אדם.

בימה"ש העליון עמד פעמים רבות על חומרתן של עבירות הנשך, על הסיכון הטמון בהן לשalom הציבור ועל חומרת העונsha ההולמת עבירות אלה.

בע"פ 135/17 מדינת ישראל נגד בסל (20.03.2017) נוסחו הדברים כך:

"נשך המתגלה מיד ליד עשוי להגיע לידי גורמים ערבייניים או לפעולות ביטחונית, פגעותו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כלו"

דברים ברוח זו נאמרו גם בע"פ 11/5604 נאסר נגד מדינת ישראל (05.10.2011):

"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתריה הנודעת לעבירות נשך בכלל, ולעבירות החזקת נשך בפרט, המקיפה סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרת פוטנציאל להסלמה ערביינית, ולפיכך, מחייבת ליתן ביטוי עוני הולם ומרתייע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופה מסוימת".

9. **מידת הפגיעה בערך המוגן** אינה מבוטלת. האקדח והתחמושת שהחזיק הנאשם עלולים היו להתגלגלו לידיים עויניות ולהמיט אסון עד כדי אובדן חי אדם ממש. הדברים נושאים אופי חמיר במיוחד, שעה שעלה פי הערכות שירות המבחן סכטם הדמים במשפחתו המורחת של הנאשם עודנו פעיל, ושעה שרוצח אחיו של הנאשם טרם נתפסו.

10. אשר **למדיניות הענישה הנוגגת**, בפסקה ניכרת מגמה מובהקת של החמרה בעבירות נשק. עיון במארגנים מעלה שקיימות פסיקה ענפה וمبرוכרת של הטלת עונשי מסר מאחורי סוג ובריה לצד עונשים נלוים כאשר אורך התקופה נקבע בהתאם לסוג קל-הנשך, סוג העבירה והנסיבות הרלוונטיות לביצועה. יתרה מכך, בפסקה נשמעות קריאות לצורך בהעלאת רף הענישה על רקע האלימות הקשה הכרוכה בשימוש בנשך חם אשר הפכה זה מכבר לחזון נפרץ במחוזותינו ועל רקע מספרם הרב של הנרצחים והפצעים כתוצאה מכך.

בהתיחס לרמת הענישה הרואיה בעבירות נשק, קבע בית המשפט העליון בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נגד סובח** (5.11.2019) כי אין די בענישה הנוגגת כiom ויש להעלות את רף הענישה בעבירות אלה. ובלשון בית המשפט נאמרו הדברים כך:

"...לעתים מדיניות הענישה הנוגגת ביחס לעבירה מסוימת אינה מספקת, ועל בית המשפט להורות על החמרה בענישה על מנת לקדם ולהגן על הערכיהם אשר ביסודה, ובכך לבלום את נפיצותן של עבירות מסוימות ההפכות ל"מכת מדינה", ולתת ביטוי לחומרה שיש לייחס להן".

בהתיחסו לעבירה של החזקת נשק ללא רשות כדין, אמר בית המשפט כך:

"בהתאם לכך ולנוח ריבוי מקרי הירוי, יש לנקט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשך חם ופצעתם של קורבנות שונים עקב לכך".

בע"פ 9702/16 **אבו אלולאייה נגד מדינת ישראל** (13.09.2017) חזר ביהם"ש העליון חזר על מדיניות הענישה המחמירה הנוגגת בעבירות נשק בזו הלשון:

"[...] בכלל, בפסקת בית משפט זה באה ידי ביטוי, בשורה ארוכה של פסקי דין, מדיניות של החמרה בענישה בעבירות נשק [...] גם כאשר מדובר בעבירות של החזקה ונשיאת נשק שלא כדין בלבד, בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה הרבה הטעונה בעבירות אלו ועל הצורך להרטיע מפניה בדרך של הטלת עונשי מסר, גם על נאשם שאין לו עבר פלילי מכבד... הכלל של השთ מסר בפועל לתקופה משמעותית בעבירת החזקת נשק חיל גם כאשר מדובר בעבירות שאין במדד הגבהה, כמו מקרה זה [...] היקפן המתרחבות של עבירות המבוצעות בנשך, החזקת נשק באופן בלתי חוקי תוך יצירת הפתוח והאפשרות הזמינה לשימוש בו, מהוות סיכון של ממש לשлом הציבור... זאת על אחת כמה וכמה שעה שמדובר בסוג של כלי נשך עשויי להביא למותו של אדם".

11. נספ על אלה, בוחנתי את פסקי הדין הבאים:

ע"פ 4332/21 आסלה נגד מדינת ישראל (20.02.2022): בית המשפט העליון הקל בעונשו של הנאשם שהורשע בהחזקת מקלע ומחסנית והעמידו על **9 חודשים מאסר בעבודות שירות**. בית המשפט המ徇ז דין את הנאשם ל-15 חודשים מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט העליון קבע שנסיבות המקירה כמו גם נסיבותו האישיות של המערער מצדיקות חריגה מרמת העונשה המקובלת תוך מתן משקל לעירונו העונשה האינדיבידואלית. בין היתר התחשב בית המשפט העליון בגין הצעיר של הנאשם, בעברו הנקי, בהודיותו המידית, בהליך טיפולו ממשוערי שעבר ובחירתתו העומקה על המעשים.

ע"פ 2482-22 מדינת ישראל נגד קדרה (14.04.2022): בית המשפט העליון החמיר את עונשו של הנאשם שהורשע בהחזקת אקדח, כדורים ורימון לט בצוותא חדא עם אחר, והעמידו על **18 חודשים מאסר בפועל** לצד עונשים נלוויים חלף 10 חודשים מאסר בפועל שהוטלו עליו במקור בבית המשפט המ徇ז. בנסיבות התיק, הסתייר הנאשם את אמצעי הלכימה על גג ביתו לאחר שקיבל אותם מבן דודו, ובמהמשך העבירם לידי אדם נוסף. האקדח והכדורים לא נתפסו. בימם"ש העליון עמד על חומרת העבירה תוך שקבע: **"ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבדיקה אם מחייבים - למאסר נשלחים".**

רע"פ 6969-20 אבו חומוס נגד מדינת ישראל (18.10.2020): בית המשפט העליון דחה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשע על פי הודהתו בהחזקת אקדח חצי אוטומטי מסווג ברטה, אשר היה נתון בתוקף תיק עור שהוסתר בסכפת בחדר השינה של הנאשם. הנאשם נידון ל-9 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. באותו תיק קבעתי שמתחם העונש ההולם נع בין 8-20 חודשים מאסר בפועל, והעונש המתאים ברגע התחזון של המתחם הוטל מתוך התחשבות בגין המתקדם של הנאשם (יליד 1945) ובמצבו הבריאותי הקשה. ערעוורו של הנאשם לבית המשפט המ徇ז נדחה.

ע"פ 2826/19 מרעאנא נגד מדינת ישראל (11.07.2019): בית המשפט העליון הקל בעונשו של הנאשם שהורשע בהחזקת אקדח ומחרשת והעמיד אותו על **9 חודשים מאסר בעבודות שירות**. בית המשפט המ徇ז קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשים מאסר בפועל מחורי סORG ובריח ועד ל- 24 חודשים וכן את הנאשם ל-10 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע שגזר הדין מתון ומאוזן, אך הקל בעונשו של הנאשם בעקבות שיטוף הפעולה שלו עם רשות אכיפת החוק ובהתחשב בתסקיר שירות המבחן.

ע"פ 1505/14 אחמד ליאדי נגד מדינת ישראל (04.11.2014): בית המשפט העליון הקל בעונשו של הנאשם שהורשע על פי הודהתו בעבירות של חזקת אקדח שלא כדי, מעשה פיזיות ורשלנות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והחזקת רכוש החשוד כגנוב. בגין עבירות אלו נידון הנאשם בבית המשפט המ徇ז ל-8 חודשים מאסר בפועל ולעונשים נלוויים. בית משפט הביא בכלל שיקוליו את גילו המתקדם של הנאשם - 60, בעיותו הבריאותיות בעבודות שירות. בית המשפט הבהיר בכל שיקוליו את העובדה את עונשו **ל-6 חודשים מאסר בעבודות שירות**. אשר להערכת השירות המבחן עשוות היו להחמיר אם היה נידון למאסר ממושך, הודהתו, נטילת האחריות על העבירה, עדויות האופי, והתקופה הניכרת שבה היה נתון בתנאים מגבלים.

ע"פ 2398/14 **אלחיזיל נגד מדינת ישראל** (08.07.2014): בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירות של החזקת אקדח, מחסנית ותחמושת ונידון **לא מסר בפועל בן 13 חודשים ולמאסר על תנאי**. בית המשפט הדגש את מדיניות החומרה בעבירות נשק ואת המשקל הממשי שיש לסתת לשיקולו ההרתעה בעבירות אלה. בית המשפט עמד על פוטנציאלי הסיכון שיש בעבירות אלה באומרו: "**לזמןנות הבלתי נסבלת של נשק חמם בידי מי שאינו מושרים לכך, יש פוטנציאל לשמש "לחיסול חשבות" ולפתור סכסוכים" כמו גם לעבירות חמורות נוספת.**"

ע"פ 5604/11 **נאסר נגד מדינת ישראל** (05.10.2011): בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירות של החזקת נשק ותחמושת. הנאשם ערער, בין היתר, על רף הענישה, זאת לאחר שבית המשפט המחויז גזר עליו **12 חודשים מאסר בפועל, 8 חודשים מאסר על תנאי וקנס**. בנסיבות התקיק, הנאשם החזיק באקדח מסווג ברטה ובמחסנית שבה 8 כדורים, אשר נתפסו בבתו בעת שנערך בו חיפוש משטרתי. הנאשם, נעדר עבר פלילי מכוביד ובעל תסוקיר חיובי, טען שמצא את האקדח סמוך לבתו כשהוא חלוד ואני שמיש. בית המשפט העליון שkal את חומרת העבירה ואת נסיבות המקירה ופסק שלונוכח הסיכון שייצר הנאשם במעשה החזקת האקדח בהיעדר הרשות לכך, גם בהנחה שהאקדח לא היה שימוש, צדק בית המשפט המחויז שהshit עליו מאסר בפועל.

ע"ג (מח' נצ') **21260-10-19 מדינת ישראל נגד מזאריב** (24.11.2019): בית המשפט המחויז החמיר את עונשו של הנאשם והעמידו על **12 חודשים מאסר, מאסר על תנאי, וקנס בסך 5,000 ₪**. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בkr שהחזקיק בארון בגדים בחדר השינה שלו **בתת מקלע מאולתר ובמחסנית מלאה ב-21 כדורים**. kali-הנשך והמחסנית היו מוסלקים בתוך קופסת נעליים בארון נועל. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נع בין 12 חודשים מאסר בפועל ועד 24 חודשים לצד עונשה נלווה, אולם החליט לסתות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקוםodon את הנאשם ל-9 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ וצו מב奸. בית המשפט המחויז עמד על מדרג החומרה המקביל בעבירות נשק וקבע שהחומרה בעונשה נדרש בכל קשת עונש הנשך לרבות בעבירות המצויות הצד הנמוך של המדרג כמו החזקה בלבד, וזאת בשל פוטנציאלי הסיכון הטמון בעבירות אלה. אשר **למידת הסיכון הפוטנציאלי לפגיעה אחרים** קבע בית המשפט שלא דומה החזקת תת-מקלע להחזקת אקדח, בהתאם לממתחם העונש ההולם ולקביעת העונש המתאים, קבע בית המשפט המחויז שנפלו טעויות הן בקביעות הממתח והן בעונש שהוטל בבית משפט השלום. בית המשפט מצא שהעונש נמוך בשיעור ניכר מהעונש הראו' באופן שמצדיק את התערבותה של ערכת הערעור.

ע"ג (מח' ח') **43957-03-19 מדינת ישראל נגד ג'מאנה** (11.04.2019): בית המשפט המחויז קיבל בaponן חלקו את ערעורו של המדינה להחמיר בעונשו של הנאשם אשר נידון בבית משפט השלום ל- 6 חודשים מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלוים בגין עבירות של החזקת נשק ותחמושת. בית משפט השלום סטה לקופה ממתחם העונש ההולם ובשים עונש המבחן, בגין הצער של הנאשם ובשים עונש המבחן שיקומו. בית המשפט המחויז החמיר את העונש והעמידו על **9 חודשים מאסר בעבודות שירות לנוכח חומרת העבירה**. בנסיבות התקיק, נמצא הנאשם מחזיק באקדח **מוסלק** בתוך מגבת על רצפת רכב שבו נהגה אחותו, ובמחסנית עם **9 כדורים בתחום אשר הונחה בדלת הנהג**.

עפ"ג (מח' ח') 18-01-36573 **מחاميיד נגד מדינת ישראל (07.02.2018)**: בית המשפט המחויזי קיבל את ערעורו של הנאשם על גזר דיןו של בית משפט השולם אשר דין אותו ל-7 חודשים מסר בעבודות שירות לצד עונשים נלוויים. בית המשפט המחויזי התחשב בשיקול שיקום, הקל בעונשו של הנאשם והעמידו **על 6 חודשים מסר בעבודות שירות** לצד עונשים נלוויים. בנסיבות התקיק, הורשע הנאשם על פי הודהתו בעבורות של החזקת נשק ותחמושת, לאחר שהחזיק ביחד עם אדם נוסף **בנשק מאולתר מסוג קרל גוסטב, מחסנית נתת מקלע עוזי טעונה ב-2 כדורים**, מחסנית מאולתרת ריקה, וקופסה המכילה 34 כדורים.

ת"פ (ב"ש) 16-11-19417 **מדינת ישראל נגד אבו אלקיים (15.01.2020)**: הנאשם נידון **ל-15 חודשים מסר בפועל, 18 חודשים מסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪**, לאחר שהורשע על פי הודהתו בהחזקת אקדח ברטה עם מחסנית וכדורים.

12. בהקשר לפסקי הדין דלעיל, יש להזכיר את ההבדל שבין טווח העונשה המקובל בפסקה ובין מתחם העונש ההולם. בעוד שטווח העונשה הוא נתון שمبرוס על הדיון הנוגע וمشקף ביטויי עונשה שונים למעשים דומים או קרובים, הרי שמתחם העונש ההולם הוא הכרעה ערכית של בית המשפט בדבר מידניות העונשה הרואיה, הכרעה שمبرוססת על שורה של שיקולים שהפסקה הנוגגת היא רק אחד מהם.

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתן לנسبות הבאות:

א. **חלוקת היחסים של הנאשם בביצוע העבירה; החזקת האקדח ברשות** הנאשם פותחת פתח לשימוש זמינים בו, ומשמרת זמינים זו לארוך זמן ועד למועד שבו אפשר שייעשה בו שימוש מצד הנאשם או מצד אחרים. בכך העמיד הנאשם את הציבור בסיכון ממשי וחריף.

מצאתי שהחזקת אקדח שעווה שסכוון הדמים בקרבת משפחתו המורחת של הנאשם עדין פעיל ועשה שרצויחי אחיו טרם נתפסו, מהוועה נסיבה לחומרה שכן יש בה כדי להעצים את החשש שייעשה שימוש באקדח במסגרת הסוכנות.

ב. **הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה; יש לבחון את המקרא** שלפעננו כמו גם מקרים דומים אחרים על פי פוטנציאלי החומרה בהבדל מחומרת התוצאה. שכן כדי להلوم את חומרת המעשה ולהרטיע את היחיד ואת הרבים, אין צורך להמתין להתומות התוצאה החמורה בפועלDOI ודי בסיכון להתומות תוצאה אפשרית בכוח. אשר לתוצאה שכוכות, אומר שפוטנציאלי הנזק שיש במעשה שכזה הוא רב ועולה כדי סיכון חי אדם ממש. הדברים אמרוים בפרט על רקט ריבוי מקרים הרצה האלימות החמורה שהיו כרוכים בירוי שהובילו בשנה האחורה למותם של עשרות אזרחים.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, ולאחר שכלל מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים ובפרט כשם דבר בחזקת אקדח ותחמושת, מצאתי **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין 9 חודשים מסר בפועל**

עד 24 חודשים מאסר והיכול לצד מאסר על תנאי, קנס וחייבת האקדח והתחמושת.

15. לא מצאתי שקיים במקרה אשר מצדיקים סטייה מהמתוחם, לחומרה או לקללה.

גזרת העונש המתאים לנואם

16. בגזרת העונש המתאים לנואם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה ולתת להן משקל**, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש הולם.

בהתאם לכך נתתי דעתך לנسبות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנואם ובמשפחהו;** כאמור, הנואם אב לשישה ילדים ומפרנס היחיד במשפחה.ברי שם יוטל עליו עונש מאסר בפועל יגעה הדבר בצרפתתו ובכך יגעו גם משפחתו הסמוכים על שולחנו. הפגיעה במשפחה אינה מוגבלת רק לפון הכלכלי אלא שהיא כוללת גם פגיעה בפני המורלי - רגשי.

ב. **היעדר נטילת האחריות של הנואם על מעשיו;** הנואם כפר באשמו ובהיר לנוהל את התקיק ולהיאבק על חפותו. מעדותו כמו גם מדבריו לשירות המבחן עולה שהוא מכחיש את העבירה ועומד על חפותו. נכון, לנואם שמורה זכותו לטעון לחפותו ולהאמין בה, ואין לזקוף זאת לחובתו, אך נקבע במפורש בסעיף 40(6) לחוק שזו לשונו: "...ואולם כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנואם לא יזקפו לחובתו". עם זאת, משכפר הנואם באשמה והוא אינו מכיר בחטאו, אינו מקבל אחריות על המעשה, אינו מתחרט, אינו מפיק ללחים, והוא אינו פועל לתקן דרכיו, לא יכול יהנות מההקלות השמרות למי שהודה.

ג. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה;** העבירה נערכה לפני ארבע שנים. אתחשב בחלוף הזמן מבונן זה שבמהלכו לא עבר הנואם עבירות נוספות.

ד. **היעדר עבר פלילי;** הנואם נעדר עבר פלילי וזה לו מעידה ראשונה בפליליים.

17. לאחר שנתתי דעתך לכל הנسبות שאין קשרות ביצוע העבירה ומתוך התחשבות בכך שהנאום נעדר עבר פלילי, אין בעל דפוסים עבריניים ומפרנס היחיד במשפחה, הגעתו לכל מסקנה שיש למקום את עונשו **בחק התקhton של מתחם העונש הולם**, קרי, לגוזר עליו 10 חודשים מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס.

18. לאחר ש核实תי את רכיבי העונשה השונים - סוג, מידתם והשפעתם הhardtית, החלמתי לגזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. **מאסר בן 10 חודשים.**

ב. **מאסר בן 6 חודשים אותו לא ישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת נשק יורשע בה בתוך התקופה או לאחראית.**

ג. **קנס בסך 2,000 ₪ או 8 ימי מאסר תמורה.** הקנס ישולם בחמשה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1 בדצמבר 2022. יתר התשלומים ישולם בכל אחד בחודש בארבעת החודשים הבאים.

לא ישולם תשלום במועד תערת הקנס לפירעון מיידי ותשא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המועד ועד ליום התשלום המלא בפועל.

מציאות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ג, 20 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.